KORKMA!

Top sesleri geliyor, insanların çığlıkları dört yanı inletiyordu. Sanki gök yarılmışçasına yağmur yağıyordu. Analar, babalar kanlı gözyaşı döküyorlardı şehit olan çocuklarının ardından. Yaşları 15-16 olan, Okula gitmeleri gerekirken vatanlarının bir geleceği olsun diye canlarını feda eden sabilerin, yüzleri gülmüyordu ama gözlerinin içi parlıyordu. Sanki gözlerinde al bayrağımız dalgalanıyordu. Binlerce can, vatan topraklarını kanlarıyla suladı. Bu vatanın her karış toprağı gencecik fidanların sonsuz mabedi olmuştu. Savaş kazanılmış yeni bir ülke kurulmuştu.

Rengini şehitlerimizin kanından alan ay yıldızlı al bayrağımızı bütünleyecek olan İstiklal Marşımızı yazan vatan şairimiz Mehmet Akif, korkma! diye başladığı cümleleri istiklal diyerek sonlandıracaktır. O, Türk halkına ithafen yazmıştır sözlerini. 12 Mart 1921'de Hamdullah Suphi, kürsüye çıkarak İstiklal Marşını öyle hissederek ve coşkulu okur ki ayakta alkışlanır. Oradakiler, minnet, sevgi, saygı, vefa gibi duyguları marşın 10 kıtasında da yaşar...

İstiklal Marşı ateş gibi yanan yüreklere su serpmiş, özgürlüğümüzün, umudumuzun, yarınlarımızın, cumhuriyetimizin kuruluşundan bugüne kadar süren milli birlik ve beraberlik duygusunun sembolü olmuştur. O, Kurtuluş Savaşı'nın her aşamasında ayrı bir destan yazan Türk milletinin onurudur.

Biz Türk gençleri olarak, Mehmet Akif'in "Allah bir daha bu millete İstiklal Marşı yazdırtmasın" sözünü düstur edinerek; vatanımıza, milletimize, istiklal marşımıza sonsuza dek sahip çıkmalıyız. Şanlı hilalin göklerde her daim dalgalanması için mücadele etmeliyiz...

Defne YILMAZ Öğrenci